

ОХРИМОВИЧ Любомир Юліанович (20. 03. 1884, с. Сенечів, нині Калус. р-ну Івано-Фр. обл. — 13. 07. 1924, Львів) — правознавець. Брат Володимира і Юліана Охримовичів та О. Залізняка-Охримович. Закін. Академ. гімназію у Львові (1901) і Львів. університет. Стажувався у Крайовому суді у Львові; від 1913 — суддя у м. Немирів (нині смт Яворів. р-ну Львів. обл.). З поч. 1-ї світової війни мобілізов. до австро-угор. армії. Восени 1917 повернувся у Немирів. Із проголошенням ЗУНР у листопаді 1918 — комісар Рава-Руського пов. У липні 1919 разом із УГА відступив за р. Збруч. Був суддею польових судів, повіт. комісаром УНР у м. Балта (нині Поділ. р-ну Одес. обл.). 1920 приїхав до Львова,

ув'язнений польс. владою на 3 місяці. Після звільнення продовжив працювати суддею у Немирові, згодом — у м. Янів (нині смт Івано-Франкове Яворів. р-ну). Брав участь у діяльності укр. т-в, зокрема очолював міську філію «Просвіти». Помер під час операції.

Рекомендована література

1. Посмертні згадки. Любомир Охримович // Діло. 1924, 16 лип.; Дацко В. Яворівщина в іменах: Біогр. довід. Л., 1995.

К. Є. Науменко

Бібліографічний опис:

Охримович Любомир Юліанович / К. Є. Науменко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-77323>. — Останнє поновлення : 2023.

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).